

ABONAMENTE

	In Oraș	In districte
Pentru unu anu	24	30 lei.
Pentru jum. anu	12	15 —
Pentru trei luni	7	8 —

Ori-ce Abonamentu neînsoțit de valoare se refusă.

Abonamentele se facă numai de la 1 și 25 ale fiecărei luni.

Epistolele nefrancate se refusă și articoli nepublicați se ardă.

Pentru rubrica inserțiuni și reclame, Redacțunea nu este responsabilă.

TELEGRAPHUL

APPARE IN TOATE SERILE DE LUCRU

Pentru abonamente, reclame și anunțuri, a se adresa la Typ. Națională, Strada Academiei 24.

AVISU IMPORTANTU

Sâmbătă, 7 iunie 1875, fiindă a se judica înaintea cărței cu jurați din Bucuresci procesul de presă alu D-lui A. A. Macedonski, directorul *Oltului*, care săde de mai multe luni arbitraricesce în arestul de la Văcăresci, rugămu pe membrii baroului român se nu lase și acăstă ocasiune spre a merge se apere libertatea și dreptul.

Acei cari suntă dispusi a luta apărarea D-lui Macedonski, suntă ruigați a anunța prin presă ca se scia despotismul și se tremure pe tronul său la cetirea marelui număr alu acelora cari se grăbescu a alerga să apere libertatea și legea.

BUCURESCI, 31 MAIU

Din resumatul ce amu publicat a séră, cititorii au văzut de ce mare importanță a fostu desbaterile sediției de eri ale camerelor legiuitor, căci în ele s'a desvelito și mai multu intenționile guvernului și ale oménilor cari îl susțin.

Ori-ce lucru care apără și voesce să stabilească domnia legei și a libertății, decă nu există, i se pune piedice de a exista; decă există, se caută tōte mișlocele spre a o face să dispară.

Două lucruri trebuie se existe într'un Statu bine organizat și care voesce să prospere: libertatea intrurilor și libertatea presei. Cu ocasiunea desbaterii pentru verificarea titlurilor deputaților colegiului III de Ilfov, Domnul prim ministru a anunțat că va aduce o lege prin care să se restrângă, seu pote chiar să se suprime dreptul de intruire alt cetățenilor, consacratu în constituțione, fără ca nici unu protest să se ridice din partea unuia măcaru din deputații porecliti liberali-conservatori. Din contra, în locu de a cere conservarea dreptului de intruire, ei au priimit cuvintele Domnului Lascăr Catargiu cu unu suris de satisfacțione. Astfelu deră regularitate prin promisiuni intrurilor publice, eri trebuie să vie și rîndul libertății presei.

Domnul Ventura, care nu se scandalisésă de nimicu, s'a scandalisat de unu articolu alu Domnului Cîru Economu asupra novei Camere, publicat u Alegatorul

liberu, și a ridicat u în Adunare cestiunea libertății presei, cerându intervenționea ministrului justiției ca se ia mesuri contra unor asemenea necuvintante.

Acăstă cerere a datu ocasiune D-lui Bolliacu se declare că presa este cădută, să se mire că s'a găsitu omeni în majoritatea care se o cîtescă și se facă unu apel calduosu Domnului Katařgiu ca se păstre de taria ângerului ce a avutu-o până adă, de a nu da în judicata pe diaristi.

D. Katařgiu apo și D. Lahovary aū declarat că la noī nu esistă presă, eru că aceea care esistă, este descreditată; cu tōte acestea totu nu o va lăsa se trăcă nepedepisită, mai cu séma că contesă multu pe modificarea juriulu. Înses̄ D. Pogor, care strălucesce în Cameră totu déuna prin mutismulu seu, s'a deslegatu eri limba și a declarat că nu citesce diare române, pentru că ele nu conținu altu nimicu de cătu infamii și colomni, eru cestiuni de principiu nu se desbatu în ele.

Înțelegeam u pe D. Pogor se vorbescă astu felu, de ore ce nu citesce diare, prin urmare nu scia ce conține ele, și nu le citesce pentru că citesce totu déuna în ochii ministrilor de unde se inspiră.

Înțelegem u asemenea pe Domnul Katařgiu și Lahovary se declare că vor lovii necontentu libertatea presei, și că déca n'a lovitură destulă pînă acum, causa a fostu juriul care achita pe diaristi. Domnia loru au o misiune de împlinitu, de a se achita de angajamentele luate, și nu se pote achita pe deplinu de ele cu libertatea presei și a intrurilor. Juriul până acum era compusu din tōte clasele societății, prin urmare era espriunea sinceră a întregel societății. Juriul achita pe diaristi, prin urmare societatea întrăgă desaproba pe guvern. A săcutu deră o lege contra societății și speră că printre ena va sugruma libertatea !

Înțelegem u în fine pe toți mulciș guvernului, pe toți gheșefarii se strige contra libertății presei, fiindu că să dă la lumină gheșefurile și détoriele loru către statu. Nu înțelegem u însă pe unu diaristu, nu înțelegem u pe D. Bolliac se vie se dică că presa este cădută, că nu merită a fi citită.

Déca este în presă o fóia cădută, apo acea este fóia D-lui Bolliac, căci ea a fostu declarată oficialu, în Monitorul statului la 1864, de

coruptă și degradată, precum și acum 2 ani în *Pressa*, fóia oficiósă a D-lui Boerescu, de *fleoară de maha*. Era deră cestiune de modestia că D. Bolliac să nu si vorbit de presă și se fi declarat că este cădută, căci ori cine înțelgea că vorbesce de sine și de fóia Domniei séle. Foile cele-l-alte, dupe aprinderea pasiunilor, suntă violente din ambele părți, și cele guvernamentale și cele indipendinte; de multe ori foile oficiose trecu marginile vio- linților și espriuniilor, cumu se întempla adesea *Prese*; deră acăsta nu va să dică cu suntu cădute. Din contra, de la unu timpu încocé în unele din foile opoziționi, care altă dată nu prea alegea espriuniile, s'a observat chiaru în ele un tactu, o moderațione care le pune în rândul celor-l-alte organe din teră și străinătate, cele mai moderate.

Cu tōte acestea, D-lorū ministri totu nu le place. Dumnelorū arăvoi să nu mai esiste diare ale oponiționi care să le critice faptele și să le spue adevărul în facia. N'a pututu însă până acum să le lovescă, să le nimicescă și se arresteze pe diaristi, din cauza că juriul, justiția poporului nu voia să asculte de dorința loru. Acumu juriul s'a modificato, ei asteptu a luta în mână securea și a lovi. Pe nos însă nu vă speria nici de cumu nici amenințările Domnilorū ministrii, nici temnițele loru.

La 1830 în Fracia Carolu alu X, care a căutu peste două luni, a publicat o ordonanță contra presei. Toți diaristii făcură și subscrise o protestare. Domnul Remusat, marele omu politicu care a muritu dilele trecute, subscriindo și elu protestul, unu amicu ilu intîlni și îi dice:

— A éstă subsciere pote se te coste viéta.

— Cându este în cestiune libertatea terei mele, nu mai este vorba de viéta mea, respunse curiosul patriotu.

Acesta este responsul care îl dă ministrilor noștri și presa independentă română.

A se vedea ultime sciri pe pagina III.

Să scrie urmatorele, din Berlin, către *Gazetta de Augsburg*:

Se scie că în Conferința postala de la Berna Sublima-Pórtă a însărcinat pe delegații să se propună puterilor suprimarea birourilor loru postale din Turcia. Conferința s'a declarat incompe-

ANUNȚURI

Linia mică pe pagina IV	15 banii.
Reclame pe pagina III	1 leu
II	2 lei
I	3 lei

Pentru Francia: se priimesc anunțuri și reclame la D-nu Eugène Orain rue Drogot 9, Paris.

Pentru Austria și Germania, la Domnul Philipp Löb, Wien Reichsrathplatz Nr. 2.

Pentru Londra la D-nu Eugène Micoud 81 a, Fleet Street, E. C.

tentă și a lăsatu Portu grija de a intra în negociaționu directe asupra cestu subiectu cu puterile. Reprezentantele Germaniei a declarat, în numele guvernului său, că se unesc cu dorințele Turciei. În data Sublima-Pórtă, care vede cu greutate biourorū postale străine pe teritoriul său, se adresă oficialmente puterilor interesante și le ceru suprimarea biourorilor loru; astănu că în tōte părțile cererea Turciei a fostu bine primita. Numai Austria a refusat, basându-se pe unu tractat încheiatu în 1783 între Turcia și Rusia și aplicat u în anul următoru Austriei. Cu tōte acestea Pórtă a facut o nouă demarșe la Viena și totu face să se crede că cabinetul din Viena va ceda, mai cu séma că articolul 14 din Convenționea de la Berna contrădice privilegiile invocate de Austria.

In Fracia, guvernul Republicii se ocupă seriosu de învățămēntul obligatoriu. Astă-felo gasim u în acăsta privință, în diarele parisiene, urmatorela circulare adresată prefectilor de către d. Buffet, prima ministru și ministru de interne:

Domnule Prefectu,

In termenul articolului 41 din legea de la 27 Iuliu 1872, asupra recrutarei în armă, soldații cari facu parte din a doua porțiune a contingentul și cari, la expirarea timpului de serviciu fixat pentru instucționelor loru militare, nu scu să cînescă și să scrie, potu să fie menținuți la corpul încă unu an.

Acesta prescripționu, cari ară putea, în virtutea articolului 79 din aceiaș lege, să fie aplicate tinerilor din a doua porțiune a clasei din 1873, actualmente suptu drapel, ne fiindu încă de ajunsu aduse la cunoștința interesatoru, d-lu ministru de rebelu este dispusu a nu cere în acăstă anu execuțione loru și gurăsă.

Deră acăstă toleranță netrebuindu să profite claselor viitor, este indispensabile ca tinerii cari voru face parte din a doua porțiune a clasei 1874 și a claselor viitor, să fie prevenite că, lipsindu elementele de instrucție cerute de lege, ei se voru expune a fi menținuți în corpu loru peste termen.

Timpul prea limitat u în care stațu subțu drapel este absorbitu de cerințele instrucționu militare, și n'ară permite acelora dintre ei cari sunt completamente ignoranți în momentul chișmărel loru la activitate să capete la corpul noștronele cu care trebuie să se justifice mai nainte de a fi trimiș la vetrile loru.

De aceea este unu mare interesu ca ei să scia să cînescă și să scrie mai nainte, de incorporarea loru.

Vă rogă, domnule prefectu, a adresa tuturor primarilor din departamentul, d-vosră instrucționu speciale, pentru că ei să atragă asupra acestu punctu atențione familielor. Veți da acestor

strucționi și avertismentul ce ele conțin, cea mai întinsă publicitate posibilă.

Primiș etc.

Buffet.

Maș acumă căteva dile, *Agința Havas* din Paris a publicat o notă în privința lucrărilor comisiunii însărcinată cu revisuirea socotelilor pe anii 1869 și 1870 și de a sacrifica cheltuielile făcute în acești din urmă doi ani ai domniei bonapartiste de către departamentul de resbelu. În acăstă notă ce dicea că subțui imperiul o parte din sumele prevăzute la bugetul ministerului de resbelu ar fi fostu întrebuitate în altu modu de cum erau destinate. În urma acestei note, nu se scie subțui ce influențe, *Agința Havas* a revenită asupra celor care de densa și într-o altă notă dice că totu ceea ce să disu în privința întrebuitării neregulate a banilor publici nu se basizează pe nicu o deliberațiune, pe nicu unu actu, fie emanată de la comisiune, fie de la subțui-comisiune.

Nota a doua a *Aginței Havas*, *l'Événement* o consideră că ne-destul de explicită, și că în oru ce casu ea nu va distrugere emoțiunea durerosă ce prima notă a produsă în cercurile parlamentare.

Comisiunea celor trei-deci reluându-și lucrările săle asupra proiectului de lege pentru alegerea Senatului Republicii franceze, trebuie fără îndoială să-și fi terminat până acumă lucrările săle în privința acestui importantu proiect de lege, căci în ședința sea de la 7 Iuniu, Comisiunea numai avea de discutat și votat, dupe spusa șiarului *l'Événement*, de cătu forte puține articole. Asupra acestoru articole, din cauza micii loru importanțe, se putea trece fără multă discuție. Singurul articol asupra căruia putea să se nască o vînă discuție era articolul 18, ce se referia la neeligibili.

Acestu articol declară ca neeligibili: 1° Pe prefect, Secretar generali, și sub-prefect; 2° pe membrii parchetelor, curților și tribunalelor; 3° pe casierii generali și perceptori particulari ai finanțelor, în departamentele în caru ei exercită funcțiunile loru, și chiar voru fi neeligibili și în cele săse lunu ce voru urma dupe retragerea loru din funcțiune.

Maș mulți membri din Comisiune erau deci să ceră ca și episcopii să nu pótă fi aleși în diocesele loru, pentru ca nu-cumăva instința ce exercită naturalmente clerul, să nu ingereze în alegeri.

Până acumă nu cunoștemu rezultatul definitiv.

SCRISOARE DESCHISA D-lui George Bratiano, deputat.

D-le G. Bratiano,

Ca să vorbescu despre totu ce lumea dice de d-ta, ca să aducu aminte cuvintele d-lui Cesar Bolliac, amicul d-tale din majoritate, pronunțate în una din ședințele camerei trecute, este a lipsi de respectul ce datează cititorilor a-cestei epistole.

Dară nu, nu voi face acăsta!

Mă voi mărgini numai întru a discuta cuvintele ce cu atâtă ușurință adreșești studenților dupe scaunul de reprezentante într-unu modu ilegalu și imoralu alu colegiului III de Pitești.

Nășu fi făcutu nișt atâtă, adică ați da o desmințire formală în fata națiunii, decă nășu avea în vedere că pote ar esista veri-unu individu în astă țără, șisă Românească, care să vă ia în seriosu alegațiunele.

Pentru acea mă decise a vă respunde.

Suntu pitiscen, te cunoscu încă de multu, te-am studiatu. Ești bine caracterisat, după cum a șis D. Cogâlnicen, ștai schimbă principiile, dupe cum ștai schimbă hainele.

Dară acăsta nu e destul! Văfăcutu și calomniatoru.

Insultați junimea într-unu modu demnă numai de d-v. Atribuiți junimei intenționu și aplicațiuni pe care nu le are.

Acăsta e prea multu!

Ajungeți cu impoliteță și așu putea dice cu insolenta până a decerne junimei epitetul de asasină.

Junimea asasină? Si pe cine a asasinat junimea? Pe onorabilul cetățen Ilie Giambășul? A! vă înșelați și vă înșelați amară cându credeti acăsta.

Mare parte din studenți și totalitatea așu putea dice, cu două-trei exceptiuni (fi de giranți pe la Presă, etc.), credi că va fi în de acordu a vă respunde că déca asasinatele ară rămâne ultima și singura cale de salvare a situațiunii, ești bine! junimea nu s-ară mânji nicu o dată și nicu într-unu felu mâinele cu asasinate ca acela alu ilustrului cetățen și amicu alu poroclitului principie D. D. Ghica, ci s-ară raporta la capă, și capă nu era nicu Ilie reșoșatul, nu este nicu părintele Tache, esarchul Dealului Spirei, ci alți maș susu de cătu aceștia.

Dar nu, junimea crede încă în solicitudinea patriotică a aceluia ce ține sub a sa stăpânire prerogative art. 93 din Constituție, și nu va recurge la așa mijloce întru salvarea situațiunii.

Fie bine sciutu de D-ta, D-le G. Bratiano, care insinuez în discursu patriotic din cameră, că junimea trebuie să stea mută, surdă și órbă la totu ce să vorbesce, totu ce să audă și totu ce să vede petrecânduse în țera ei, îmbrăcată în mania ilusiunilor, că junimea nicu multă nu poate fi, nicu surdă, nicu lipsită de vederi potă fi, căci dacă este permisă și chiar impusă a studia istoria trecutului țerei, apo este cu atâtă maș imperiosu cerutu junimei a să ocupa de cea ce să petrece șilnicu în țera ei, pe cându să astă pe bâncele scolei, cu cătu este de a ei datorie a observa și încă cu minuțiositate moscenirea cei să lasă.

Ea trebuie să observe lucrurile cumu suntu, căci nișt interese de

oră ce felu, nișt datoriu către fiscul nu are, nișt tescherele de depuțatie nu voesce se capete, ci de parte de oră ce astă-felu de interes, oră de pasiuni politice, său de intrigă de partidă, ca, dupe cumu este provocată de amicul D-tale D. Bolliac, să știi pronunțe veridicțul ei, fie platonicu pentru unu momentu, asupra ómenilor politici, caru au condus și conducă încă destinatele României, spre a cunoșce ómenii caru în diferite timpuri au dispusu de țera și cumu ei au sciutu să se achite către densa, căci astădă pe bâncele scolei, mâine ei voru fi cetățeni, voru avea buletinu electoralu și să scie cu se incredintez mandatul la vreme de alegeri și cu se acorde considerațiune.

Acăsta explicațiuae avemă de făcutu.

Nu meritați acestu răspunsu din partea unu studente, și cu atâtă mai multu nu lău meriti cu cătu ești așa de bine cunoscutu.

Ați calomniatul junimea înaintând la adresa ei lucruri care în nicu unu modu nu le ați putea să le probezi.

Ați trebui să ști se céră severu comptu de către cei insultați, și ești așu fi unul dintre cel d'ântău care ștai așu cere acestu comptu, dără nu meriti să ști se céră.

Amu terminat. Primesce, D-le Bratiene, asigurarea stimel ce merită.

J. J. R.

Colegiul pentru alegerea de mitropolit

Adunarea.— Senatul.— Sinodul.

(Sâmbătă 31 Maiu)

Sedinea se deschide de la orele 12 1/2 subțu președința Sf-Sélé mitropolitul Calinic Miclescu.

Prezenți 46 senatori, 97 deputați și totu Sinodul afară de Sf-Seal par. Chesariu care nu pututu se vie din cauza bătrâneței.

Președintele anunță că colegiul pentru alegerea mitropolitului este deschisă.

Se procede la alegere.

Voturile esprimate suntu cele următoare: Sânția sea mitropolitul Calinic Miclescu 106 voturi.

Sânția sea părintele Iosef, Episcopul de Argeșu 84.

Sânția sea părintele Atanasie, Episcopul de Râmnicu, 1.

Unu biletu albă.

Prin urmare Sânția sea părintele Calinic Miclescu a fostu alesu Mitropolitul primatul alu României.

Sânția Sea, dupe proclaimarea votului, a cetițu următorul cuvântu:

Sf. Episcop, D. Senatori, D. deputați, Votul ce ați bine voită a da astădă în favoreea mea, suntu de parte a'lii consideră ca satisfacerea unei dorințe personale. Ca mitropolitul al Moldavei, supuindu-mă suveranitatea naționale care me chéma la mitropolie Ungro-Vlahiei, vădă în votul D-v. o nouă confirmăție a unității Statului român.

Sperându a mă bucura și în partea României de dincöce de Milcovă de acelăși simpatii de caru m'amă bucurată în partea României de dincolo, vă esprimă via mea mulțumire pentru acestu actu și vă declară solemnelu că nu voi uita nicu o

dată datoria mea de român și chemarea mea de arhipăstoru.

ADUNAREA DEPUTAȚILORU

(Sâmbătă 31 Maiu).

D. Ministrul de Resbelu arată că d-nii deputați ar face forte bine ca să-și esplice mai bine interpelările cei facu. Așa d. Ventura 'mă-a adresat eri o interpelare, care, ne fiind destul de explicită, nișu potu să-i dau vre unu răspunsu. Rogă dără pe d. Ventura să-mi spue care a-nume puncte dintre Polizești și Brăila sunt rău pășite, ca să știu și eu ce informații sună să ceră de la Divizia teritorială. Asemenea este și interpelarea ce'mi adresez și d. Stolojan.

D-sa anunță că M. S. facându o inspecție flotile noastre de la Giurgiu, ar fi forte veselă de că ar asista și mai mulți d-ni deputați.

D. Președinte dice că d. Ventura ar face forte bine să se ducă la d. ministru să dea detalii asupra interpelăril săle, ca să potă apoi să-i răspundă și d. ministru Camera aprobă.

D. Președinte comunică Adunării că astădă la ordinea dilei este citirea răspunsului la Discursul Tronului.

D. C. Brăiloiu, raportorele comisiunii, să citire răspunsul la Discursul Tronului:

PREA INALȚATE DOAMNE

Reprezentanți ai țerei, chiamați în se siune extraordinară după o nouă alegere generală, venim a vă da celu d'ântău cuvenitul alu nostru exprimându-vă sentimentele noastre de devotament și iubire pentru persoana Măriei Voastre și pentru dinastie.

In mișcarea ce s'a produs cu ocazia unei preșinoarei Adunării deputaților, corpul electoralul s'a pronunțat în mare sa majoritate pentru politica urmată de guvernul Măriei Téle. Téra sătulă de lupte, de teori și de agitații sterile caru nu potu de cătu să compromită adeverata libertate, precum și interesele săle cele mai vitale, a vădutu cu mulțumi re că guvernul său se întăresce și se întemeiază,

Cu unu guvernul conservator, expresione a unei Camere conservatoare, înțelegerea s'a pututu lesne stabili în cursul unei întregi legislaturi, între puterea executivă și puterea legislativă; instituțiunile noastre au pututu funcționa în unu modu normalu, și cestiuni de mare importanță pentru prosperitatea și liușcea publică, s'a pututu resolva.

Inspirăti de aceleași idei, conduși de aceleași principiu și îmbărbătați de exemplul ce ne-a datu Adunarea care ne-a precedat, vomu continua și noi opera începută pentru ca astă-felu Statul nostru, prin puterea drepturilor săle, să continue a inspira încredere și respect.

Urmăndu o politică fermă dără înțelegătă, vomu fi pururea gata a coopera cu guvernul Măriei Téle pentru menținerea și exercițiul drepturilor noastre autonome, precum și pentru desvoltarea continuă a relațiunilor noastre internaționale.

Progresul material realizat în țera prin sevărarea atatoru lucrări publice de cea mai mare importanță, va fi, după noi, unul din elementele principale ale dezvoltării acestor relațiuni. Drumurile de feră deja construite au datu unu aventu puternicu comerțului nostru; legăndule cu căile ferate ale Europei centrale, prin juncțiunile proiectate, ne vomu pune în comunicație mai întinsă cu cele-alte țere, și vomu contribui astă-felu a activa progresul și a desvolta prosperitatea publică.

Adunarea regretă, Prea Inalțate Domne, dinpreună cu Măria Ta, golul ce s'a făcutu în scaunul Metropoli Ungro-Vla-

chile, prin încreșterea din viță a Inaltului Prea Sântului Metropolit Nifon. Inspirați de iubire către biserică română, care a avut privilegiul să adăpostească în altarul ei, și în secolul de suferințe, naționalitatea noastră ca filii pioși ai săi, aveau credința că succesorele săi va scăpa și să mențină la aceiași înălțime și să întări legăturile seculare care există între națunea română și între biserică și liberă și autocefala.

Să trăiască Maria Ta.

Raportor: C. N. BRAILOIU.

Ne mai fiind niciun la ordinea dilei, ședința se ridică la orele 2, anunțându-se cea viitoră pe Marți, 3 Iunie.

ROMANIA ȘI TUDOR

III.

Sorele descinsese măsurându cu majestate intinsul orizont, și ultimele seale răde luminat strălucitoare satul X... din secolul măndre Oltenii. Nică unu sgomotu nu turbura acea linisice tristă pentru călătorii. Nică nu se audia în astă parte frumosă și poetică a dilei: apusul sărelui pe o intinsă câmpie. O tacere mormântală dictată de asuprirea.

Unu călătoru păsia încetă pe o potecuță bătută de picioarele sătenilor. În tōte mișcările seale, viațorii respirea întristarea. Privea cu unu ochiu încată în lacrimi acele câmpii găle și din cîndu în cîndu ridică privirea la ceru și buclele seale părăsu că recită o rugăciune. Pe facia lui însă se citea o speranță nemărginită. Era România și nu se despara. Era unu fiu alu munților, unul din acele suflete tară pe care nici nenorocirile ce trecuseră nenumărate peste țără, nici urgia străină, nici amenințările lașilor, nici insinuațiunile perfide ale hypocritilor, nici strigătele de durere ce se înălțău în coru împrejurul său nu lă învinse. Era unul din acele suflete indomptabile la orice adversitate și care spera, spera chiaru în timpuri cîndu voința cea mai forte, cînd unirea cea mai încercată ceda dicendu în sine: E imposibilu. Nu, acel călătoru ce cucerirea câmpiei devastatei Români dacea: e posibilu și vomu face. Si acestu omu era Tudor, copilul și heroul Olteniei, Românu prim esență în acele timpuri de crudă și durerosă amintire, fiul pe care Oltenia, scăa cea mai iubită a României îl detine mamei seale plângând împreună și dicendu: «Primesce, primesce, scumpa mea mamă, și lă dau. Elu se va sacrifică pentru tine.» Era Tudor, primul bărbatu, care în acea noapte continuă aruncă prima scânteia plină de lumină și ideia, pe înținsele ținuturi ale României; tribunul care pentru prima oară ridicăndu susu vocea, sprijinită de strigătele a milioane de suflete dăse celor de susu: Priviți la picioarele vostre și vedeti pe ce vă basați. Luati séma puternică de astădi, sphinxul se descăptă din somnul secularu. Vai, celu ce va fi lângă leu cîndu elu scurtau-se va arunca în aeru rugătu de furiă.

Tudor intră în satu. Oh! era sfășietor, era navrante spectacolul ce elu avea înaintea ochilor. Nică o figură de bărbatu nu se dărea la capul satului, pe la casele lor. Femei și copii ce plângău de fome. Si mamele bătrâne sedându pe pă-

mîntul bătătorită, cu perii albi bătuți de vîntul rece alu verei, cu mâinile încrușiate pe genunchi plecaseră capul și căduseră într-un fel de somn amortitoru. Mu-ma, c' o privire în care strălucea nefabilul amor maternu și o ură atroce contra opresorilor înpărtea copiilor pânea de seră. Da, da, la toți și pentru dânsa nu o prea nimicu; și cu tōte acestea dinții și clănțiau de friguri, mănele i se înclăstase pe bucată de pâine ce da unu copilu și ea surdea în agonie. Sacrificiu sublimu, Devotamentu maternu! Si pe urmă cîndu astă sarcină și-o împlinise cu religiositatea de care numă ea era capabile, se aruncă desperată pe o buturugă și ăschii sărău de subțu măna crispata! Aceste fele erau tigrele Bengalului cînd își vădu puș că tipă de fome. Ne-norocire unu sugătoru de sânge românu ce aru fi trecutu pe lângă astă blândă ființă transformată de fome și de tipetele copiilor în fură horibila.

Tudoru înaintă cu inima sfâșiată. Se făcuse năpte, luna se suia încetă pe firmamentul preseratul de mit de punte luminătoare; o bôre recoritoré gonea în înălțime căldura năbușităre a dilei.

Subu ramurile unu intinsu stejaru, Tudoru vădu unu spectacol care și pentru ânina lui cea ce e bine-săcătorea plăia pentru pămîntul însetat din Iuliu. Acestu spectacol, alu căru aspectu era majestosu ca alu areopagul anticu, făcu ca speranța să lucescă divinu pe facia lui, să ridice mănila la cerul luminat și c' o voce sonoră se arunce în tăcerea noptei acestu strigătu repetat de echo: Românișmulu nu pere.

(Finele în numărul viitoru).

G. I. I.

DIVERSE

Transportul pulberilor de vîntu. În noaptea de 29 Martie trecută, o pulbere cenușă cădea de o dată în abundență în Norvegia, de la Sondmora, la Vest, pâna la Tryssel (direcționea Stockholmului) la Ost. D. Kars și D. Nordenskold strînsere de pe omăt mai multe eșantilone. Acea pulbere era constituită de mici fragmente de pără porosă de 2|10—3|10 de milimetru. Se găsiră asociate și căteva mici cristale de piroxen și mici cubo octaedri de feră oxidulat. Care era origina acelei plouă de pulbere?

Se cunosc numerose exemple de vînturi, la distanțe mari, de cenușe vulcanice, de nisip și de diferite pulberi, după cum cenușii provenindu din incendie. La 7 Februarie 1863 se lăsa pe partea occidentală a insulelor Canarie o plăie de nisip ce provenia sără înduoială din Sahara. Vînturile ridicaseră nisipul și îl transportaseră la mai multă de 32 mil chilometre.

Ma de curându cenușa din incendiul orașului Chicago din America a ajunsă la Azore a patra și dupe începerea catastrofei în același timp se simțise unu mirosi empireumatic care făcuse pe locuitoru să credă că arde vre-o pădure mare de pe continentul americanu.

D. Daubrée, membru alu Academiei de științe și directoru scolei de mine din Paris, analisându cenușa cădută în Norvegia din care i s'a trimisă puține eșantilone, i-a găsită o mare asemănare cu ștărci pulberi de pără porosă din Islanda. Elu crede că provin din vre-o erupțiune vulcanică în acea insulă. Deja Islanda a

mai acoperită o parte din Europa cu pulberele seale vulcanice. Celebra negură săcăde la 1783, care se întinse de la Copenhaga pâna la Alpi, n'avea altă origină. Ea persistă la 126 de dîle. În Septembrie 1845 încă se observă unu transportu de pulbere venindu din Islanda peste insulele Setlande și Orcade.

Conjecturile D-lui Daubrée erau fundate, și pulberea din Norvegia avea în adevărul de origină unu transportu de cenușe vulcanică. De curându s'a aflată în adevărul că, după mai multe cutremure de pămîntu, unu vulcanu făcuse erupție, pe la finea lui Decembrie, pe muntele Trolladynjaj, la Nord-Ostul Islandei. S'a formătă mai multe cratere, și, după locuitoari regiunilor vecine, flăcările și valurile din focu se înălțău pâna tare susu. Fumul nu încreză d'a acoperi regiunea ce e plină de crapături și lavă. Cenușile redicate în atmosferă au fostu duse de curente domnitore, și astă-felu au ajunsă din Islanda în Norvegia.

(Vocea Covurluiului)

* * *

Higiena și poliția. Era peste săi sciști că era o căldură nesuferită. Două domini se plimbau pe Bulevard.

Unul din ei se salută cu unu trecătoru.

— Ce felu, îl ăse celu lălu, saluți pe acelă omu? Tu măi ășisă adesea ori că nu poți să ășuferi pentru purtările lui!

— Nu mă amă schimbătu nică de cumă opiniunea; numă fiindu-ă este prea caldă, e profitu de tōte ocaziunile pentru a mă recori puținu la capu.

Intâlnindu unu altă nouă cunoscută, acelaș Domnul politicu nu voi se dea măna pe care-i o intinsese și trecu.

— Te amă găsită forte rece cu Z... îl observă amicul său; elu îl-a intinsă măna și tu îl ai refusat-o. Nu cumva ești arsă de căldură?

— Nică de cum, amicul meu; deră cîndu căldura ajunge la celu mai înălțu gradu, elu nu dau măna nică amicilor mei cei mai intimi.

* * *

Unchiul și nepotul. Unu nepotu priimise cele mai rele sciri de la unu orașu din provinciă despre unchiul său. Peste căteva dîle unu prietenu sosește d'acolo.

— Cum merge unchiul meu? îl intrebă elu.

— Mai bine.

— Mai bine? Nu suntă ore medici p'acolo?

— Cum nu! Este unul.

— Unul? O! Unchiul meu este aşa robustu în cătu îl trebuie dobor.

treba în curându pe D-lu Disraeli decă scie că unu număr considerabil de jesiști locuesc în Anglia, contrariu cu legile, și decă guvernul este gata să îrmărescă, și ce măsură îl propune să ia în privința loră.

Berlin, 7 Iunie. — Se comunică din Viena către Poșta că ambasadorele Germaniei a fostu înșarcinată de d. de Bismarck să exprime comitelui Andrassy recunoștința cancelariului pentru purtarea ministrului austriac în cestiuane de mediețune pusă înainte de Anglia.

SPECTACOLE

Union Suisse (strada Stirbei-Vodă).

De Miercuri, 21 Mai, a începută în tōte serile Caffé Chantant, sub direcționea D-lui Ionescu, și urmă regulată în tōte serile cu programu nou.

Prețul intrării 50 bani, éru serbatoreau unu leu, numă pentru bărbăți.

Grădina Rașca. Sosindu compoanța lyrice și dramatică francesă, îl în fie-care sără, pe timpu frumosu și pe plăia, Operete și Sansonetă din cele mai renumite.

Prima reprezentăuie a începută Miercuri la 28 Mai 1875.

Personagele: D-ra C. Clemenceu, artistă și directriță, D-ra Fanelly, prima cantătră comică, D-ra R. Radou, cantătră comică, D-ra Julia Leornitzky, prima cantătră, D-nu Albert Barjon, primo-comică și dănuitoru, D-nu W. Charles, tenorul de Operă-comică francesă.

Orchestra Operei Italiane dirijată de D-nu Ferlendis.

Reprezentăuile va avea locu la oră ce timpu de la 8 1/2 ore săra pénă la 12 1/2.

Preciul intrării: În fie-care Duminică Joia și Sărbătoarea... L. n. 2. Iar în alte dîle 1 50. Abonamentu pentru o persoană pe o lună 30 leu n.

..... " 30 —

Dumineca, Joiua și Sărbătorile orchestra complectă a operei italiane sub direcționea personală a D-lui L. WIEST.

Illuminație brillantă.

Ionu Vilacrose, licențiatu în dreptu, fostu procurorul pe lângă Tribunalul de Ilfovă, face cunoscută acelora care voescu alu onora cu încrederea d-lorū, că a îmbrățișat profesiunea de avocat și domiciliază strada Stirbei-Vodă No 44, vis-à-vis de casa d-lui generalu I. Em. Florescu.

BIBLIOGRAFIE

A eșită de sub tipar și se afă de vîndare la librăriile: Soecă, (Calea Mogoșoaie No. 7) și C. Ioniu (Str. Lipsca No. 7) și la alte librări din capitală.

Conspectu asupra literaturii române și scriitorilor ei, de la începută și până astă-di cu prețul 2 lei nuoi (unu florin). și Eufrosina, nuveletă istorică, cu prețul de 1 leu nuoi.

ambele de: Vasile Gramen Popu.

NB. Cumpărătorilor de 10 exemplare li se face unu rabată însemnată.

ULTIME SCIRI

Madrid, 7 Iunie. — D. Simeoni, nunțiul papală, a cerută guvernul să plătescă în bană, clerulu spaniol, sumele vechi ce îl detereză. Asemenea se crede că nunțiul a mai obținută de la guvernă ca armata să fiă oficială catolică.

Guvernul va plăti în curându indemnitatea cuvenită Germanilor de la Cartagena, pentru stricăriile ce le-a făcută insurgenții.

Gaceta anunță că carliști au perduță în provincia Guadalajara, mai mulți morți, răniți, prizonieri, efectele loră de resbelu și casa cu bani.

Imparcial asigură că guvernul va menține statu quo asupra cestiuenei religioase.

Berna, 7 Iunie. — Camerile elvețiene au deschisă sesiunea loră ordinată și au procedat la rezoluția biourilor lor.

Londra, 7 Iunie. — D. Wahalley, a anunțat în camera comunelor că va în-

SPRE SCIINTA.

Din cauza Esamenelor Scolastice viitoare, Jurnalul Lucăzăru Românești, lucrat de cățilă studenți, nu va apăra în luna Iunie, rămnându ca în cursul publicațiunii, care va urma de la 1 Iulie regulat, a se înălța cele 2 numere, cari nu vorăși în luna Iunie. Credem că Onor Publicu va lăua în considerație motivul de mai susu și va scusa acăstă neregularitate.

Directiunea.

